

## از رشوه سیاسی تا اتحاد نامرئی در قفقاز جنوبی

انگلیس، رژیم صهیونیستی و عربستان از سایر بازیگران ذی نفع در این منطقه هستند تا در پوشش آزاد سازی اراضی اشغالی قره‌باغ، هریک از این بازار آشفته سهم خود را بر داشته و با ایجاد یک اتحاد نامرئی در کوتاه مدت بدنبال تغییر ژئوپلیتیک در منطقه باشند



به گزارش آران نیوز به نقل از سایت تحلیلی طنبین؛ قدرت های بزرگ همیشه به منظور تامین منافع ملی و نیز تسلط بر مناطق ژئوپلیتیک و ژئواستراتژیک جهان، با قدرت های منطقه ای متحد می شوند. خروج امریکا از غرب آسیا و تمرکز این کشور بر مهار چین بعنوان یک قدرت نوظهور اقتصادی در عرصه جهانی، شرایطی را برای ترکیه رقم زد تا امریکا، بخش بزرگی از ماموریت خود با عنوان مهار ج.ا.ایران در غرب آسیا را به ترکیه، رژیم صهیونیستی و عربستان سعودی واگذار نماید. در این میان ترکیه با پیشینه ی مشکلات متعددی که با امریکا در زمینه مسائل مختلفی از قبیل خرید اس-۴۰۰، مسئله ی قبرس و یونان، اقتدارگرایی در سیاست داخلی و... داشته بعنوان پیش قراول این ماموریت، با دادن رشوه سیاسی به امریکا درصد تکمیل پازل محاصره ی ج.ا.ایران برآمده است. ائتلاف سازی نظامی با پاکستان، تلاش برای تداوم حضور نظامی در افغانستان به بهانه تامین امنیت فرودگاه این کشور، انعقاد قراردادهای سنگین نظامی با ترکمنستان، آغاز مذاکرات سیاسی با امارات و عربستان سعودی، تلاش برای تاثیرگذاری در انتخابات پارلمانی عراق و در نهایت حضور نظامی در منطقه قره باغ و دالان سازی در استان سیونیک ارمنستان (بخش جنوبی و مرزی ارمنستان با ج.ا.ایران) بعنوان یک پازل از این پروژه، نسبت به تکمیل آخرین مرحله از محاصره ج.ا.ایران مبادرت ورزد. لذا خوش خدمتی ترکیه به امریکا برای رفع و یا تعدیل تحریم های اقتصادی با تکمیل محاصره سیاسی، اقتصادی و نظامی ج.ا.ایران در حال انجام می باشد.

دالان سازی در منطقه ی مرزی ایران و ارمنستان علاوه بر وجود اهداف امریکایی از سوی ترکیه، محل «منافع استراتژیک مشترک» سایر بازیگران منطقه ای و فرامنطقه ای به منظور تضعیف و مهار ج.ا.ایران نیز محسوب می شود. انگلیس، رژیم صهیونیستی و عربستان از سایر بازیگران ذی نفع در این منطقه هستند تا در پوشش آزاد سازی اراضی اشغالی قره باغ، هریک از این بازار آشفته سهم خود را بر داشته و با ایجاد یک اتحاد نامرئی در کوتاه مدت بدنبال تغییر ژئوپلیتیک در منطقه باشند. امریکا در این منطقه با سواری گرفتن از اردوغان و بهره کشی سیاسی از دشمنی آذری- ارمنی، بدنبال مهار دو بازیگر مهم این منطقه و دشمن سنتی خود یعنی ایران و روسیه می باشد.

در این میان آذربایجان بعنوان بهترین ابزار و تربیون این پروژه، نقش محوری در بیان اهداف سایر بازیگران را برعهده گرفته است. الهام علی اف که پیش از این بارها بر ادعای مضحک تملک تاریخی آذربایجان بر استان سیونیک ارمنستان سخن گفته است، هم اینک با مصاحبه از طریق تربیون ترکیه و با الفاظ کودکانه بطور مستقیم ضمن تهدید به تحریک قومیت گرایی در ج.ا.ایران نسبت به بازی سازی این بازیگر مقتدر منطقه ای اعتراض داشته است و این در حالی است که علی اف بطور ناخواسته بازبچه ی دست دیگران برای تضعیف و نابودی خود شده است.

ارمنستان بعنوان دیگر بازیگر حاضر در این منطقه که با روی کار آمدن دولت غرب گرای پاشینیان تحت تاثیر «طرح امریکایی-ترکیه ای»، همچنان در رویای خروج از انزوا بسر می برد با نوعی تظاهر به بی تفاوتی در حال تحمیل خیانتی دیگر به مردم ارمنستان است تا با تجزیه ی مرحله به مرحله ی ارمنستان، خواب پریشان برقراری روابط دیپلماتیک با ترکیه و آذربایجان را به هر قیمتی برای مردم ارمنستان تعبیر کرده و به تدریج کشور ارمنستان را به نفع سیاست های نوعثمانی گری ترکیه به حراج بگذارد. پاشینیان مرعوب این طرح و در حال شکل دهی به یک خیانت تاریخی و بحران دائمی علیه جمهوری ارمنستان است.

قماری که امروزه اردوغان با تحریک امریکا در این منطقه بدنبال اجرای آن است، یک ریسک بزرگی برای پایان عمر سیاسی خود از یک طرف و حذف ترکیه از معادلات منطقه ای از سوی دیگر محسوب می شود. در این میان علی اف باید ضمن دوری جستن از سیاست های نوعثمانی گری ترکیه و رویکرد یهودی سازی آذربایجان و پرهیز از بحران سازی، درصد تعریف رهیافتی واقع انگارانه از روند حوادث به عنوان تمهیدی جهت تحقق گذر از بحران به سمت ایجاد امنیتی پایدار در منطقه برآید و با احترام به هویت طلبی شیعی مردم، بر چالش ها و شکاف های درونی و خارجی فائق آمده و آذربایجان را به میدان بازی سایرین برعلیه همسایگان خود تبدیل ننماید.

نویسنده: سید حامد حسینی کارشناس مسائل ترکیه و قفقاز